

Arnon Grunberg

ANGST
VOOR
HET
NAAKT

Een uitgave van

Hermitage Amsterdam

Redactie

Team Hermitage Amsterdam

Grafisch ontwerp

Glamcult Studio

Druk- en bindwerk

Drukkerij Tesink

Papier

Omslag: Wibalin NEB842

Binnenwerk: 170 grs Munken Polar Rough

Schutblad: 170 grs Popset Grey

Fonts

Berthold Akzidenz Grotesk

Genath

Oplage

2000

Copyright

© 2018 Hermitage Amsterdam

Arnon Grunberg

ANGST
VOOR
HET
NAAKT

Fabian Brouzos was een eenzellig kind met maandelijks minstens één epileptische aanval die artsen voor een raadsel stelde, tot hij op zijn veertiende een spiegelreflexcamera kreeg van een oom uit Zuid-Amerika. Binnen een halfjaar was het afgelopen met de epileptische aanvallen. Hij fotografeerde bloemen, insecten, planten en bomen en spaarde voor een groothoeklens. De vader van Fabian was een Zwitser die door omstandigheden (de liefde) in Trier was blijven hangen, hij werkte als chirurg. Specialisatie: reconstructie van handen en voeten. Fabians moeder was de dochter van twee Iraniërs die kort na de Iraanse revolutie van 1979 naar Duitsland waren uitgeweken. Zij had in Trier een klein maar goedlopend restaurant waar geen Perzische gerechten werden geserveerd. De Franse keuken was haar hartstocht en die hartstocht nam ze serieus. Verder was ze volstrekt geassimileerd, ze was Duitser dan de Duitsers.

De ouders waren ervan overtuigd dat hun enige zoon fotograaf zou worden, maar op zijn

zestiende begon Fabian te tekenen. Hij tekende alleen handen van mensen en de ouders van Fabian meenden hierin iets oedipaals te zien: de vader reconstrueerde handen, de zoon tekende ze. Maar Fabian verklaarde dat hij de mens lichaamsdeel voor lichaamsdeel wenste te ontdekken.

Inderdaad, na een seizoen alleen handen te hebben getekend, begon hij aan de elleboog en onderarm om van daaruit door te stomen naar schouder en nek. Het gezicht liet hij vooralsnog even voor wat het was. Fabian hield van systematische denkers en ook de kunst wenste hij systematisch tegemoet te treden. Op het gymnasium vond hij ondanks zijn eenzelligheid altijd wel een klasgenoot bereid even een schouder voor hem te ontbloten.

Talent kon hem niet worden ontzegd en toen hij het gymnasium had afgerond en de mens (vooral de man) lichaamsdeel voor lichaamsdeel had uitgewerkt, probeerde hij naar de kunstacademie in Frankfurt te gaan, maar daar werd hij afgewezen hoewel men zijn werk technisch volmaakt vond.

Men voegde eraan toe: ‘Iedereen kan technisch volmaakt leren tekenen, maar uw werk mist een hart, een ziel, een thematiek.’

Vooraf het ontbreken van hart en ziel trof Fabian zeer. Hij zocht inspiratie bij de kunstenaars die hij ‘zijn voorgangers’ noemde, Goethe natuurlijk maar ook Arnold Böcklin, en hij reisde naar Italië. Daar zou, zo meende Fabian, zijn kunst vrijwel ongemerkt een hart en een ziel krijgen. Eerst bezocht hij alle grote Italiaanse steden, van Puglia tot Piemonte, daarna hield hij zich in de Marche een tijdlang in leven met het plukken van olijven, in de avonden tekende hij Böcklin na. Tot de seizoenarbeid erop zat en hij onder de hoede werd genomen door de gescheiden eigenaar van een autoherstelbedrijf in een buitenwijk van Bologna. Hij maakte talloze tekeningen van deze man, die hij naar zijn ouders opstuurde. Zij waren minder enthousiast over de eenvoudige weldoener die op latere leeftijd de kunst en het mecenaat had ontdekt. De eigenaar van het autoherstelbedrijf

Speciaal voor de tentoonstelling *Classic Beauties*
schreef Arnon Grunberg dit korte verhaal.
Een eigentijdse, typische ‘Grunbergvertelling’
met een sleutelrol voor het achttiende-eeuwse
ideaal van het naakte lichaam.

ISBN: 978-90-78653-75-2

HERMITAGE AMSTERDAM

 BOOKS